

Хутбе 2

Аллаһу Та'аля Къур'ан-и Керимде шойле буюрды:

«Къадын олсун, эркек олсун, ким му'мин оларакъ салиһ амель япса, онъа чокъ гузель хаят яшатаджакъмыз».

Бу ает, салиһ амеллернинъ къабул олунмасы ичюн иман шарт олгъанына исбаттыр. Кяфир инсаннынъ япкъан амеллерини, мусульманларнынъ файдасына япкъан олса биле, Аллаһ къабул этмез. Айше анамызнынъ тувгъанларындан бириси инсанларгъа чокъ зарар ве эзиет бере эди, бабасы биле онъы эвлятлыкътан ред этти. Инсанларнынъ алдына чыкъарып, «Сен меним огълум дегильсинъ», - дегенде, бу адам хаятындан нефрет этип, «бундан сонъ хаятнынъ манасы къалмады, бабам мени эвлятлыкътан ред этти, мен насыл хаятны севейим», деди. Олюмнинъ бир чаресини къыдырып, Меккеден чыкъып, Мекке дагъларнынъ бирисине ёл алды. Дагънынъ чатлагъыны корип, «чатлакънынъ ичине кирейим де, бельки бир йылан чыкъып мени ольдюрир, шойле де меним хаятым сонъуна келир», - деди. Дагънынъ чатлагъына кирген сонъ, козьлери йылтырагъан бир йыланни коръди, «янына якъынлашайым да, мени ольдюрсин», - дегенде, бакъты ки, бу керчек йылан дегиль, алтындан япылгъан, козьлери де зумрюттен олгъаныны анълада. Шу йыланнинъ аркъасында узун кемикли эки адамнынъ джеседини коръди. Оларнынъ янында бир тарафта алтынлар, башкъа тарафта кумюшлер, башларнынъ янында да кумюш устюнде оларнынъ икяесини анълаткъан бир языны коръди.

Бу язынынъ манасы шойле эди:

«Биз дюньяда укюм эттик, амма бизни олюмден къуртараджакъ бир шей тапмадыкъ. Насыл ки сют мемеден сагъылгъанда, онъа къайтып кирмесе, инсаннынъ эджели де кельсе, кимсе оны хаяткъа къайтарып оламаз». Языны окъугъан сонъ, бу инсан котереджеги къадар алтын ве кумюшни алып, чатлакътан чыкты ве шу чатлакъкъа таш къойып, ишарет къалдырды. Артыкъ бу адам ольмеге истемез эди. Алгъан кумюш ве алтынларны сой-акърабасына дагъытты. Сой-сопы оны севип, къабиле эфендиси яптылар. Бу адам япкъан яхшылыкъларнен сынъырланмайып, мусафирлерни къабул этер, сой-акърабасыны зиярет этер, оларгъа бахшышлар берип, мухтадж олгъанларнынъ ихтияджларыны къаршылар, атта ёлдан кечкенлерге эдиелер дагъытыр эди. Бу инсан джумертликнен арапларнынъ арасында мешхур олды. Айше анамыз бу адам акъкъында Пейгъамбер эфендимизден сорады: «Я Ресулюллаһ, бу эмджемнинъ огълу Абдуллаһ ибну Джуд'ан акърабаларыны зиярет этер, инсанларны къувандырыр, мусафирлерни къаршылар, ихтияджы олгъанларгъа ярдым этер эди, лякин бу инсан джахилия вакътында ахирет кунюне инанмай эди, мусульман дегиль эди. Онынъ япкъан яхшылыкъларынынъ файдасы бармы?» - деп сорады. Пейгъамбер Эфендимиз: «Ёкъ», - деди, - «чюнки о ахирет кунюне инанмай эди».

Сайгъылы мусульманлар!

Ким ахиретке иман этмесе, я да къадерге инанмаса, онынъ ичюн ахиретте файда олмайджакъ.

Ким Аллаһны сөгсе, я да Аллаһ бир де бир ерде булунгъаныны айтса, я да Аллаһны бир шейге ошатса, я да Пейгъамберлерни яланлагъан я да мыскъыллагъан олса, я да ахирет кунюни мыскъыллагъан олса, аман, шеһадет айтып исламгъа кирсин. Шеһадетни айтмайып куфюр ичинде ольсе, эляк олур ве бутюн хайыр ишлери онъа файда бермез!